

РЕШЕНИЕ

№ 2200

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1052** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Р. Д. К., срещу решение от 09.11.2020 г. по НАХД № 9650/2019 г. на Софийски районен съд, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-007260/19.04.2019 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на осн. чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди лева) за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Твърди се, че решението е незаконосъобразно. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 09.11.2020 г. по НАХД № 9650/2019 г., СРС е потвърдил НП № 19-4332-007260/19.04.2019 г., издадено от началник група към СДВР - ОПП, в частта, с която на Р. Д. К., на осн. чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и на осн. чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди лева) и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП в потвърдената част, не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че в потвърдената част, то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд правилно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, декларации, Протокол за ПТП, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания на свидетелите Ж. и А., от които безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба, която вменява в задължение на водачите на пътно превозно средство, при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. От приложените по делото писмени доказателства, както и от свидетелските показания се установява безспорно и настъпването на ПТП. Видно от скицата към Протокол за ПТП, същото е настъпило поради неравност по пътя, която с четириколесно МПС не би довела до падане, но при двуколесно МПС, особено от вида на процесното – мотоциклет тип скутер, опасността при несъобразена скорост от падане, поради конструкцията на мотоциклета, е много голяма. В случая безспорно е установено, че касаторът се е движил с несъобразена скорост спрямо релефа на пътя, при което е реализирал ПТП. В допълнение следва да се посочи, че всяка скорост, която създава опасност за движението и става причина за осъществяване на ПТП е „несъобразена скорост“.

Въззивният съд правилно е посочил, че законосъобразно е определена санкцията на касатора, като АНО е наложил „глоба“ в минимален размер, която изцяло съответства на санкционната норма на чл. 179, ал. 2 от ЗДвП.

Безспорно се установява и извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. От приложените по делото писмени доказателства, не се

установява жалбоподателя да се е явил в лечебното заведение за медицинско изследване и определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, а и не се навеждат подобни твърдения от негова страна. Неоснователни са и доводите за нарушение на императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е ясна и категорична, като словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено и съответства на състава на административно нарушение, за което е ангажирана отговорността на водачът на МПС. В случая касаторът е управлявал МПС, като е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 09.11.2020 г. по НАХД № 9650/2019 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.